

forhandlingen. Stk. 3 fraviger dermed reglerne om anke af udeblivelsesdomme i retsplejelovens § 902, stk. 2 og 3. Ankefristen er 14 dage efter retsplejelovens § 904, stk. 1. Hvis den domfældte ikke har været til stede under hovedforhandlingen, skal retten meddele den domfældte en udskrift af dommen efter retsplejelovens § 219 a. Domfældtes ankefrist løber i så fald fra den dag, hvor retten har sendt en udskrift af dommen til den domfældte, jf. den foreslåede bestemmelse i § 54 a, stk. 3, der svarer til bestemmelsen i retsplejelovens § 904, stk. 3.

Der vil, når landsretten har truffet afgørelse i ankesagen, være mulighed for efter retsplejelovens § 932 at ansøge Procesbevillingsnævnet om tilladelse til anke til Højesteret.

Bestemmelsen i *stk. 3* afskærer endelig den særlig lette adgang til genoptagelse af udeblivelsesdomme efter retsplejelovens § 987. Sagen vil således ikke kunne genoptages, fordi domfældte har haft lovligt forfald eller ikke i tide er blevet underrettet om hovedforhandlingens foretagelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit III, pkt. 3.3.1, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 54 b

Efter den foreslåede bestemmelse skal sagen genoptages, hvis grundlaget for den dom, der er afsagt efter § 54, stk. 2, er ændret. Genoptagelse kan dog ikke finde sted, så længe anke står åben, jf. den foreslåede bestemmelse i § 54 a, stk. 4, i loven og retsplejelovens § 978.

Bestemmelsen vil bl.a. skulle anvendes, hvis den fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, der er idømt i udstedelsesstaten, er blevet ændret, efter at straffesagen har været genoptaget i udstedelsesstaten.

Hvis udstedelsesstaten trækker anmodningen om fuldbyrdelse her i landet tilbage, efter der er afsagt en dom om fuldbyrdelse her i landet, men inden fuldbyrdelsen er påbegyndt, vil sagen ligeledes skulle genoptages efter denne bestemmelse med henblik på en ophævelse af dommen. Der kan henvises til artikel 10 a i forslaget til rammeafgørelse og til afsnit III, pkt. 3.3.4, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Genoptagelsessagen vil efter den foreslåede bestemmelse skulle behandles ved den ret, som har afsagt dom i sagen. Det vil almindeligvis være vedkommende byret, men hvis sagen har været genstand for anke, vil anmodning om genoptagelse skulle fremsættes over for landsretten.

Reglerne om anke i den foreslåede § 54 a vil finde tilsvarende anvendelse i forbindelse med genoptagelsessager. I de tilfælde, hvor genoptagelsessagen skal indbringes direkte for landsretten, vil anke kun kunne finde sted efter forudgående 3. instansbevilling fra Procesbevillingsnævnet.

Der henvises i øvrigt til afsnit III, pkt. 3.3.1, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 54 c

Efter den foreslåede bestemmelse finder retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling af en domfældt anvendelse, når en afgørelse om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, der er truffet i en anden medlemsstat, kan eller må antages at kunne fuldbyrdes her i landet.

Bestemmelsen giver således ikke et selvstændigt grundlag for at varetægtsfængsle en domfældt, men fastslår udtrykkeligt, at retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling kan anvendes, selv om den idømte fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning ikke er idømt her i landet.

Varetægtsfængsling kan efter bestemmelsen ske allerede inden en skriftlig anmodning om fuldbyrdelse (attest med dom) er modtaget her i landet, hvis der foreligger tilstrækkelige oplysninger til at vurdere, om betingelserne for varetægtsfængsling af den domfældte er opfyldt.

Efter den foreslåede bestemmelse finder retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling kun anvendelse, hvis den idømte fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning må antages at kunne fuldbyrdes her i landet i medfør af reglerne i det foreslåede kapitel 6 a i loven. Bestemmelsen forudsætter således, at der foreligger tilstrækkelige oplysninger om straffesagen i udstedelsesstaten og om den idømte sanktion til at kunne foretage en forhåndsvurdering af, om anmodningen om fuldbyrdelse må antages at kunne fuldbyrdes eller skulle afslås efter en af de afslagsgrunde, der er opregnet i de foreslåede bestemmelser i §§ 29 d – 29 f, jf. lovforslagets § 1, nr. 12.

Hvis den idømte fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning må antages at kunne fuldbyrdes her i landet, finder retsplejelovens § 769, jf. § 762, §§ 764-766 og § 768, anvendelse, som om den omhandlede sanktion var idømt i en tilsvarende dansk straffesag. Efter § 762, stk. 1, er det en betingelse for varetægtsfængsling, at den lovovertrædelse, som straffesagen vedrører, efter dansk lov kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder. I så fald vil domfældte bl.a. kunne varetægtsfængsles, hvis der er grund til at